

Abans de 1922 el nom de Tutankhamon (faraó de la XVIII dinastia) era absolutament desconegut fora dels cercles egiptològics. La troballa de la seva tomba a la Vall dels Reis va trastocar el món, sobretot en el camp de l'Arqueologia. La tenacitat i els sòlids coneixements de Howard Carter (1874 – 1939), amb el suport (econòmic) de Lord Carnarvon (1866 -1923), els conduïren, després de diverses excavacions (iniciades el 1917) amb resultat negatiu, a trobar la porta d'accés a la tomba.

De ser un rei desconegut passà a ser el faraó més emblemàtic de tots els que hi van haver. No pel seu curt regnat – dels 9 als 18 anys d'edat - , sinó per l'esplèndid i ric aixovar funerari que va ser trobat.

Si l'aixovar del “Faraó nen”, exposat al (nou) Museu de El Caire, és una meravella, què no serien els dels grans i poderosos faraons com Tuthmosis III (dinastia XVIII), Ramsés II (dinastia XIX), o Ramsés III (dinastia XX). Però, àvids de riqueses, els mateixos súbdits dels faraons practicaren l'espoli sistemàtic de les tombes reials o les dels membres de les corts faraòniques, ja en aquelles mateixes centúries.

Per això la troballa (el 4.11.1922) de les cambres intactes de la tomba del “Faraó nen” va engrescar el món: mai abans s'havia trobat un tresor, una meravella semblant. A més fou una notícia positiva just acabada la 1ª Guerra mundial. L'exclusiva de la notícia la va donar el diari The Time, tal com Lord Carnarvon havia pactat.

Resum-crònica conferència (a la n/ pàgina web):

La història de la troballa de la tomba de Tutankhamon.

Na Irene Cordón, Doctora en Arqueologia, Història Antiga i Medieval.

(Presencial – Casa de Cultura - i en línia), dijous 11.11.21